

తొలి పలుకు

ఈ కవి నాకు: బూర్వపరిచితులు, వీరికవితను నాకు
వినిపించిరి. మనశ్శతకము పూర్వశతక కవుల పద్ధతి ననుసరించి
నదికాదు. 'మన ఏకమనుష్యాణాం కారణంబంధమోక్షయోగ'
యను నార్యోక్తిని యిట్టి ఘనోపకార వికాసముల మార్పలలో
నుండు గూఢ రహస్యముల నింత చక్కగా విమర్శించి సాధారణ
ప్రజానురంజకముగా బోధయగునట్లు వివరించుటయొక యపు
రూపము. ఇంతకు క్రితము 'ఆక్షరక్షరజయయ' ఖండకావ్యము
నకు తొలిపలుకు వ్రాయునపుడు వీరికవనమును గురించి ప్రశం
సించితిని. అప్పటికన్న నిప్పుడు వీరికవితలో నొకరకపు నైగ
నిగ్యముగలగు మాత్రము జెప్పుదును. ఈ కవి భావోద్రేక
ప్రవాహము నిర్మలమై నిరంకుశమై విరాజిల్లుననుటకు నీ
మనశ్శతకము ప్రబలతార్థాణము. సాంఘికముగా వీరి రచనలు
మహిమావతారములు. నీతి విజ్ఞానములకు సత్ప్రవర్తనకై
వీరిగ్రంథములోని శీర్షికలకుండు విలువను విషయమే బయ
ల్పుచును. వేమనాది కవులవలె జాతీయ నైతిక సాంఘిక
వైజ్ఞానిక సంస్కృతుల విరివిగా దానము చేయుటయందు వీరి
ప్రతిభ యప్రతిమమని చెప్పచు విరమించుచున్నాను.

ఇట్లు

వాసమామలై లక్ష్మణాచార్యులు.

ఉపాధ్యాయుడు బాలికాపాఠశాల,

శ్రీరామపురము, కరీంనగర మండలము.

నేను నా బాల్యమున మరాఠీ భాష నభ్యసించిన వాడను. ఆంధ్ర భాషామతల్లి పరిచయ లోపము నన్ను నా ప్రాథమిక బాధించుచుండెను. శ్రీ వానమామలై వరదాచార్యకవి. శ్రీ ఇమ్మడి రాజయ్యగారి పోత్తాహముచే తెనుగు నభ్యసించనారంభించితిని. కృపి. జేసినచో తెనుగుతల్లి స్వల్ప కాలసిద్ధి కామధేనువగునని సిద్ధపరచుటకు కాళ్ళు నన్ను ప్రప్రథమ తార్కాణముగా కవిగా విశాలాంధ్ర రంగపాత్రను బ్రసాదించెను. మరాఠీ భాషా పుభానిధాన సమానంగు శ్రీ సమర్థ రామదాస కృతదాస భోధామృతములోని “మనాచే లోక్” ♦ మనమా! వద్దిక నాదుచూట ఓనుమా! మర్యాద గాపాడుమా! యను శ్రీ తిరుపతి వెంకటకవియొక్క మత్తేభ పంచకము జూచియుంటిని. తెనుగులో స్వతంత్రముగా నీ “మనశ్శతకము” రచియించితిని. ఆంధ్ర భాషామతల్లిచే నీ మదల్ప సేవాకుసుమము స్వీకరింపబడుగాక! ఆంధ్ర ప్రజ నన్ను బాలకవిగా మరియు బాలాదపి సుభాషితం గ్రాహ్యమననట్లు నన్నాదరింతురని విశ్వాసాతి లేకముగా నమ్మినాడ.

శ్రీ వానమామలై లక్ష్మణాచార్యులు మరియు శ్రీ ఇమ్మడి రాజయ్యగారు వాత్సల్యాతిశయముచే నీ గ్రంథము సమగ్రముగాఁ జూచి వలయు సాయముఁ జేసినందులకు వారి ఉభయులకు నా స్థూల సప్రసంగపుష్పాంజలి మంత్రహేతుములోని సారస్వతాభిమాన ప్రజకు, నన్నిన్నివిధముల ఆదరించి సాయపడిన మహాశయులకు నా కృతజ్ఞతలు. ఇట్లు

“నే నా పతి”

ఎన్. రామాచార్య ఉపాధ్యాయుడు
ఉన్నతపాఠశాల, మంత్రపురము (మంధన)

ఆ భి ప్రా య ము

శ్రీ ఉదయరాజ కేశవగిరిరావు ఏం.పి. రాజకవిచూడామణి,
 సంస్కృతోచాభ్యాసుడు, ఉన్నతపాఠశాల, హనుమకొండ,
 మహాత్మకమను నీ గ్రంథము శ్రీసేనాపతి రామాచారి
 గారిచే విరచితము. గ్రంథమూపి పరాహస్వామి కంకితము,
 ప్రవృత్తమముచ శ్రీ ఆదిత్యరాహమూర్తి స్తుతికావించబడినది.
 ఇది ఘోర కవికల్పసాహసము.

కవివందన మాచరించుటలో నొక కవి తరువాత వేరొక
 కవిని పేర్కొని వందన పురస్కర ప్రశంస బనరింపక కవన రచనా
 ధోరణి ప్రదాయనియగు లేఖనికి వందన మర్పించుటలో నవ్యత
 స్పందించుచున్నది. చయనామృత కలశములను కీర్తికలోని
 భావము గంభీరముగా హృదయరంజకముగా విద్యోతమాన
 మగుచున్నది. ఇందలి మహత్తర నీతిదాయకాంశములు
 నేత్రపాతిత్య సూచకముగా రాణించుచున్నది.

ఇత్యాద్యనేక కీర్తి కామకుట చక్రర విలసిత మీశతక
 రాజము; లోకానుభవ సూచన నై పహితోపదేశదాయక మీ
 గ్రంథ నాయకము కవనకందకు సుమైకవనము, ఆధునిక
 వాఙ్మయసవ్యత్వ విలసిత మీశతః ఘక్తి స్థాలీపులక న్యాయ
 ముగా వీక్షించి, గ్రంథ విస్తరీకరించే విఃమించితిని. ధార రస
 వంతముగా నున్నది. ఏనందిధ ధోరణి అద్భుతాపాదియని
 ప్రశంసించుచు బాలకవియగు నీ కవికి శోరమునకు ఇతోధిక
 రచనా నైపుణ్యము బ్రసాదించుటకు కృతిభర్తకును శ్రీరామ
 చంద్రమూర్తికి నిత్యము సాంజలినై అభివందనములు అర్పించు
 చున్నాను.

ఇట్లు

(Sd.) శ్రీ. ఉ. శే. రావుగారు, రాజకవి చూడామణి.

అభిప్రాయము

3

శ్రీ సేనాపతి రామాచార్యులుగారు వ్రాసిన “మనశ్శతకము” మున్నగు ఖండకృతులను చదివితిని. అవి నీతులతో కూడిన పద్యములు. భావములు బాగున్నవి. శైలికూడ బాగున్నది.

వీరి యుత్సాహము ప్రశంసనీయము. యువకులు భాషా సేవా కాంక్షగాఢముగా కలవారు. సర్వవిధముల ప్రోత్సాహ మంద దగినవారు. వీరికవిత్వారీతికి ధన్యవాదములు. వారిములు కాన ఇతోధికాభివృద్ధిని కోరుచున్నాను.

ఇట్లు

ది. 27-2-53 (Sd.) శ్రీ సురవరపు ప్రొత్సావరెడ్డిగారు.
హైద్రాబాద్-ద. B. A. B. L., M. L. A.

అభిప్రాయము

SIROMANI
C. Rangacharyulu, Lecturer in Telugu & Sanskrit
Intermediate College,
Warangal, Kishanpura.
3-2-53.

శ్రీమాన్ సేనాపతి రామాచార్యులుగారి తొలికృత్యముగు “అక్కడక్కడ” యనువిలక్షణ శీరికగల కావ్యమును చదివి

యాచందించితినీ, ఇవ్వడం వారు పంపిన మనశ్శతకమును జదివి
మిక్కిలి సంతోషించితినీ ఈకవిరచనలో నూతన భావములు
పెక్కుగన్పట్టును. మున్నును సంబోధించుచు వ్రాసిన యీ
మనశ్శతకము చక్కని నీతిని బోధించుచు సంక్షటిత సుపాదేయ
ముగానున్నది. ఉత్సాహించుచు నీకవి ఇట్లే రచనాభ్యాసమును
సాగించి ముందు ముందింకను రసవంతములగు కావ్యకృతులు
ములతో నాంధ్ర భారతినీ గై నేయుగాకయుని యాశించు
చున్నాను

ఇట్లు

(Sd) చె. రంగాచార్యులు.

అభిప్రాయము

ఇది ఈకవి రచించిన రెండవ గ్రంథము. ఇదివరకు
“అక్కడక్కడ” చదివితినీ, ఇప్పిత్తము నక్కడక్కడ చదివి
తినీ, కొన్నికొన్ని పద్యములు మిక్కిలి హృదయంగమముగా
నున్నవి. “నీమట్టుకు రాకుండ జూడుమా మానసమా”
“యడుగిడుచుం గాలుజారెనని బొంకకు మా” మును
మకుటముతో వ్రాసిన పద్యాలలోను మనసు ఏఏవికారములను
తెలుచుగాఁ బొందుచుండునో ప్రకటింపబడినది. కవి ప్రతిభా
శాలియన నిస్సంశయము. నిగ్రహమింకను అవసరము.
ఇతోఽధిక కవితాశక్తి నాధనము.

ఇట్లు

(Sd) శ్రీ గార్లపాటి రాఘవరెడ్డిగారు. కవి.
హనుమకొండ, వరంగల్.

అ భి ప్రా య ము

5

కృషిక్షేత్రమునం “దక్కడక్కడ” తొలిమొలక ఎడ
తెఱపి నీయని యుపాధ్యాయ వృత్తిలోగూడ ఎట్టెట్టులో
సమయము దీసి మనశ్శతకమునుగూడ ప్రసవించియున్నారు.
ఈ “ప్రసవము” తన సువాసనలచే సరసుల మనముల రంజింప
జేయుచున్నది. రచనలలితమును, భావములు వృదులములును,
అనుభవ సిద్ధములును అయి విరాజిల్లు చున్నవి.

ఇట్లు

(Sd.) శ్రీ వెంకటరాజన్న అవధాని
(మంత్ర కూటము) మంధాన.

అ భి ప్రా య ము

శ్రీగారిచే రచింపబడిన ద్వితీయగ్రంథముగు “మనశ్శ
తకము” నాద్యంతముగఁ జదివెతిని. ఇందలి పద్యములు చాల
వరకు సరళశైలిలో కందములందు వ్రాయబడి మృదుమధుర
పద గుంభనముతో నొప్పొచ్చుచున్నవి. ధారసరళముగా నున్నది.
“ఆదర్శనేవ” ‘కాలుజారెనని బొంకకుమా’ మొదలగు గొన్ని
శీర్షికల క్రింద వ్రాయబడిన పద్యములందలి భావములు మాన
వుని నిత్యజీవితమున కాదర్శ ప్రాయము లనదగి నీతిబోధక
ములై, అమూల్యములై యలరారుచున్నవి. సంఘసంస్కరణ
యందు వీరికిగల శ్రద్ధను బ్రకటించుచున్నవి. వీరి కవిత్వము
“అనగ ననగ రాగమతిశయిలుచునుండు” నన్నట్లు దైనం
దినాభివృద్ధిగాంచుచున్నది.

ఇట్లు

(Sd.) ఇమ్మడి రాజయ్య.

DY. Inspector of Schools, Chennoor.

అభిప్రాయము

శ్రీ వారి మనశ్శతకము నామూలమున చదివి చూచి తిని. బాగుగనేయున్నది. పద్యములలోని విషయము చాల సామాన్యముగ నున్నది. ఇందలి 12) పద్యములు ఏదైన యొక కథకై యుపయోగింపబడినచో నదియొక చిన్న కౌఠ్యముగాను డెడిది. అట్లుకాక నీతిపద్యముల గూపమున నున్నందున ఎక్కువ ఆకర్షితముగా లేదు. అయినను శైలి బాగుగనేయున్నది. మొత్తము మీద యీపుస్తకము చిన్న శతకముగా నుండగలదు.

ది. 2-2-1953

ఇట్లు

(Sd.) శ్రీ మాటపాటి హనుమంతురావుగారు

శ్రీరస్తు

ఆదివరాహమూర్తిస్తుతి

ఉ॥ ఆదరణీయజానపద ♦ మైనకమాన్ పురభాగ్యభూమికం
బాదుగడేసియేకశిల ♦ పైనావిత్రతరంబులై ననీ
సాదసరోరుహప్రచుర ♦ కరముమోషినిజన్మరూపరే
ఘాతులతోబెరాణలిన ♦ ఆదివరాహమ! నీకుమొక్కెదన్॥

చ॥ అలయొకనాడు సీవసవి ♦ హరముకై చనుదెంచిసట్టినిన్
వలగొని ఈకమాన్ పురపుధక్తులపూర్వపుర స్తుతిన్నినున్
పిలిచిననిల్చిపోయినను ♦ నీకయి యయ్యది పుణ్యలోకవా
సులుభయభక్తితో నెదురుజూతున్! ఆదివరాహనామకా!

చ॥ గుడియునులేదునీకొజు ♦ గోపురమేనియులేదు! వాసలో
దడియుచునుండనీకొకవ్ర ♦ తంబయె నెఱ్ఱనియెండలోనిలం
బడినతపస్సు? బొనవనను! ♦ భక్తులకై కడగండ్లనొర్పని
క్కడవిలసిల్లినావు మమ ♦ కారముచేత వరాహవిగ్రహ!

కులదేవతాస్మరణ

క॥ శ్రీరామనామమహిమా

భారకమునగండశిలల పంక్తులుమున్నా

వారిధిఁబడి మునుగనియవ

తార కథలు సర్వదైవతభ్యంబగుటన్

క॥ మునివందిత రఘుపతిరా

ముసకేయావత్తుధార బాసికొనిన నీ

కనుమానము భవసాగర

మన నీకొకలెక్కలోనివా ఓమనసా!

1

క॥ వరమొసఁగెడి నీకొరిక

కొఱకై వరమొకటి నేను గోరెడ నాకై

వరమడిగెడి పేరాగను

దరికీక రానీయవలమ తగదవి నాపకా!

2

క॥ వరమడుగుకొన దగినవా

క్ష్మణి విహేనులకు నేమి కనునియ విస్వ

భరనామధేయ! నిన్నా

వరమా యడుగుటయ! లేక పరిహాసకమా!

3

కవి వందనము

క॥ బంగారపు కలమున హృద
యంగమ ఘటనలను బేర్చునట్టి కళాపా
రంగతులగు కవితావ్యా
సంగులనే మొక్కువాడ సాష్టాంగమాగ్న్ 1

క॥ పుక్కిటి పౌరాణికమును
నిక్కపు కథలోయనంగ నిలిపిన కవితా
ఘక్కులకై కవికలమును
మ్రొక్కెదఁ జేమోడ్చి నేను బుట్టెనుభక్తి 2

క॥ ఒక్కకథను జెప్పెదనని
చక్కగ వినుడంచు వేల సంగ్రహ కథలకా
లెక్కించి చెప్పుచుండెడి
ఫక్కిఁగొనిన కవికలంబు వందనమిదిగో! 3

క॥ భవసాగరమున జడమా
నవతరణోపాయమునకు నౌకాసమభా
గవతములఁ బ్రసాదించిన
కవి కలమును మొక్కువలయుఁ గాదేమనసా! 4

క॥ నుందరతర నీతిని నద
దుందుభియై సుమతికొఱకుఁ దోడుపడిన నో
ఛందోఽద్ధతే త్రపు
కందమ! ననుఁ గూడఁ కొంతఁ గరుణించవలెన్ 5

న య నా మృ త క ల శ ము లు

క॥ లలిత గుణాన్విత కాంతా
 తిలకమును స్వీయ మాతృదేశ ధనముగాఁ
 గిలకించెడి నయనయుగళ
 కలశములు సుధానిధాన కంధులనబడఁక. 1

క॥ కులదీపక గృహలక్ష్మీ
 తిలకమును స్వకీయ గేహ దేవతయని ని
 శ్చలతం గను నట్టినయన
 కలశములు సుధానిధాన కంధులనబడఁక. 2

క॥ కలకాలము కష్టాదిత
 ఫలితముగా వట్టిజావపైసంతృప్తి
 గల్గించు తొనిన లోచన
 కలశములు సుధానిధాన కంధులనబడఁక. 3

క॥ కలభద్రచంద్రస్వయంకృషీ
 సలిపిన హాలికుడు సంత సంబున నాశ
 ఫలమునుఁ గనునేత్రద్వయ
 కలశముల సుధాసమృద్ధి గాఁగను 'గొనుమా!' 4

క॥ పలుబీదల క్షేమమునకు
 బలిదానముఁ జేయనలసి వచ్చిన యెడలక
 బళికని మొనగాని నయన
 కలశముల సుధాసమృద్ధి గాఁగను 'గొనుమా!'

క॥ బలవంతు డగుచుఁ జిన్నలఁ
గలనై నంగీడుఁ జేయఁ గననని బాలిం
బలుకునో? యనఁ జూచినదృ
క్కలశముల సుధాసమృద్ధి గాఁగను 'గొనుమా!' 6

క॥ పాత్రోచిత సారస్వత
గోతిక్కులై సేవకై యకుంతిత కవితా
యాత్రిక కవిచంద్రుని దృక్
పాత్రీలు మధురామృత ప్రవాహము చుచున్. 7

క॥ కలియుగముననై న నుభయ
కులరక్షకులై న లేత కొమరాండ్రను ని
ష్కలుషాత్మంగనెడి నయన
కలశములు సుధాసమృద్ధి గాఁజనుమనసా. 8

“ నీమట్టుకు రాకుండఁ జూడుమా! మానసమా ”

క॥ సట్టనడుమ వచ్చినసిరి
కుట్టిపడుచు లేనిపోని యుత్పాతమునకా
నిట్టాడిన వారలునీ
మట్టుకు రాకుండఁ జూడుమా! మానసమా! 1

క॥ పట్టపగలు మాలల నిది
ముట్టుకుఁ డది ముట్టవలదు పోపొండనుచుం
దిట్టెడి దుర్బుద్ధిని నీ
మట్టుకు రాకుండఁ జూడుమా! మానసమా! 2

క॥ చుట్టాలయి యొకరి కొకరి
జుట్టున్ ముడిఁబెట్టు సభ్య చోరలునిన్నున్
ఒట్ట తలం జేయన్నీ
మట్టుకు రాకుండఁ జూడుమా! మానసమా! 3

క॥ చట్టమ్మల నొక్కొక్కటి
బుట్టం ఒడవేసి యుదర పోషణకై రాఁ
బట్టిన సిరిసంపద మన
మట్టుకురాకున్న బ్రతుకమా! మానసమా! 4

చే॥ గట్టిగనేదే నొకతెగ
బొట్టులనెక్కించి వాని మూలమ్మున రాఁ
బట్టినధనభాగ్యము మన
మట్టుకు రాకున్న బ్రతుకమా! మానసమా! 5

క॥ వట్టి యమాయికపు జనులఁ
 బిట్టల నురిఁ బోసినట్లు బీడించుచు రాఁ
 బట్టిన పది డబ్బులు మన
 మట్టుకు రాకున్న ప్రతికమా! మానసమా! 6

క॥ కొట్టాలను గడుదూరముఁ
 గట్టెడు చందాన దుష్టకార్యములనురాఁ
 బట్టిన దుర్బుద్ధిని నీ
 మట్టుకు రాకుండఁ జూచుమా! మానసమా! 7

క॥ పుట్టెడు కోపానఁ గవులఁ
 దిట్టకు ఒహంభావకోటిఁ దెలియక పేర్లం
 బెట్టకుమా! యిదియున్నీ
 మట్టుకుఁ జెప్పితిని వినుమ మమమానసమా! 8

క॥ బట్టుసుమీ నీతోడని
 పట్టపగలబద్ధమాడి పాపముఁగూడం
 బెట్టకుమా యిదియున్నీ
 మట్టుకుఁ జెప్పితిని వినుమ! మమమానసమా! 9

క॥ చుట్టాలను పక్కాలను
 నట్టేటం బుట్టిముంచునట్టి తెలివి రాఁ
 బట్టకుమా యిదియున్నీ
 మట్టుకుఁ జెప్పితిని వినుమ మమమానసమా! 10

క॥ పట్టుదలం గొట్టువడసి

దిట్టల హృద్భావనానిధిన్ లోతంజూ

పెట్టగలవ గానకవుల

మట్టుకు నిదమిత్తమనకుమా! మాచసమా!

11

హిరణ్యకు

క॥ జనులందఱు నిన్నే మె
 చ్చి నవారని వారుఁ గూడ నీవలె నాలా
 చుఁడేసితీరవలెనని
 యనుకొని పొరఁబడెదవా! యహంభావమునన్. 1

క॥ మనవారని సంభావిత
 జనులని విద్రుంచియున్న కందుకొమ్మలా
 పనుఁగొరుగింపబడుగారని
 యనుకొని హిరణ్యదీన యెడల నహ్వానమగున్. 2

క॥ జననాథారణవిద్యా
 భనికుఁడవని “బదలు” కొనిన దుంభముతోఁమూ
 తినిఁ గొంత బిగించిన నీ
 వనుకొనినది నీకుఁ జెంద దయ్యెనె! మనసా! 3

క॥ నిను మించిన వారున్న
 మనకై నను నిన్నుఁ జూడఁదొణకనికుం
 యన దృఢమాన పురుషుర
 వినయము నీకేకమేవ విధియగు మనసా! 4

క॥ “ననుమించిన వాఁడేలే
 డని” యనుకొని పొంగి పొకుమా! సరినిహ
 క్కనిమించిన నో నీహ
 క్కనిచేతన్ మింపఁబడవె! కరిముకరి వలెన్. 5

కాలుజారెననిబొంకకుమా!

క॥ మిడిమేలపు వారాంగన
పొడకుం బొరపాటుకేనిఁ బోవలదనినం
బెడచెవినఁ బెట్టి ఆంకుకు
నడుగిడుచుం గాలు జారెనని బొంకకుమా! 1

క॥ పొడవయిన జడలుఁ గలిగిన
పడుచుల వలలోనిజారపక్షియనఁజెరం
బడిమిడుకుటకో మనసా!
చుడుగిడుచుం గాలుఁ జారెనని బొంకకుమా! 2

క॥ కడపన్ శిల్పంబన నిల
బడిన పడుచుదానిచేతి పక్షియన నురి
బడి పిదపఁ గొట్టుకొనుటకు
నడుగిడుచుంజూడఁ బోతినని బొంకకుమా! 3

క॥ జడమతి వనభోగినిచే
ముడిఁ గొనబడి కొలది కాలమునకుఁ గ్రమముగా
బొడబొడలుఁ జేయబడుటకు
నడుగిడుచున్ భ్రమసిపోతి నని బొంకకుమా! 4

క॥ తడఁబడని ధనికులునుఁజే
పదిరని నటనాతిలేక వాక్చతురతచే
బొడిఁ గొట్టెడి వేశ్యకడకు
నడుగిడుచున్ మోసపోతినని బొంకకుమా! 5

క॥ మడికారపు సాగసున దో

పిడి నలుపంగడిన పిదప వేశ్యాంగనచే

మెడలట్టి నెట్టె లజ్జలుట

నడుగిడుచుం ప్రమాద పడితిని బొంకకుమా!

30

క॥ పక్షాత్తి చూచెనోయన

మెడలను జూపున దోనిమి త్తమున గళం

లజ్జల కేయిదాసి ప్రదీతిం

బడిన యెలుక కితి నాదునా! హాసమా!

31

క॥ చెడిపెలకు శోకుతోంగనం

లజనలెనని కోరికన్ దివారాత్రములకో

గుడిచుట్టు దిరుగు చందము

నడుగిడుచుం లాగఁబడితిని బొంకకుమా!

32

ఆదర్శ సేవ

క॥ ఘన మాన వ్రతమున శీ
వనలక్షణ సస్యరాజ్య వైభవమగుచుం
దనువెల్లగారబోసి
ఘనత సహాయములకునై నగలదే! మానసా! 1

క॥ వనమై జవులకున్ జీ
వనమై యెటుఁ జూచినం బ్రవాహంబై పా
రిన యట్టి నదీ నదములఁ
గనుమా! ఆదర్శ సేవకై మానసమా! 2

క॥ ఇనుఁజై సాక్షాన్నారా
యనుఁజై గోళముల కెల్లనాకర్షకుఁజై
చనునట్టి నిలువు కొలువునుఁ
గనుమా ఆదర్శ సేవకై మానసమా! 3

క॥ జనసేవ నవభారత
జనపద సీమాప్రదేశ సంరక్షణకై
తనువోడ్చిచను మహాత్ములఁ
గనుమా! ఆదర్శ సేవకై మానసమా! 4

క॥ ఘనమనఃబడుచున్ దివ్యం
గణమందు విహరియైన కాలమున ఘనా
ఘనమైన రహస్యంబునుఁ
గనుమా! ఆదర్శ సేవకై మానసమా! 5

క: వనవాస దీక్షనుండియు

జనరోగ నివారణార్థ సామర్థ్యమునం

దనువెల్ల ధారబోసిన

ఘనత వనస్పతికిఁ దప్పగలదే! మనసా!

6

క: మునియై వ్యాసుండై తా

ననుపమయోగీంద్రుండై యనంతకథాసే

దనమునుఁ జేసిన కొలువును

గనుమా! ఆదర్శసేవకై మానసమా!

7

క: ఘనుండై శ్రీమన్నారా

యనుండై లోకాభి రాముండై యవతారం

బనివచ్చిన కారణమునుఁ

గనుమా! ఆదర్శసేవకై మానసమా!

8

క: తెనుఁగున హలికుండగు పో

తన శక్తి కొలది తెలుఁగు తల్లిని సంభా

వనఁజేసిన యింగితమునుఁ

గనుమా! నిస్వార్థ సేవకై మానసమా!

9

తేట మాట

- క॥ మాటముల కొలచి పీచో
 చ్చాటునమునకున్ నడవ సమపాయములం
 బాటించి తెలిపి తేటల
 మాటల కలవడుదువా! సమంజస బుద్ధిన్. 1
- క॥ చాటునకు నొక తెలుసున
 నేమనకు మఱొక్కతీరు నెగ్గించెడిమో
 మోటమికై పెన్నెధియగు
 మాటల కలనడకుమా! సమంజస బుద్ధిన్. 2
- క॥ ఆటోపాటో యనఁబ్రతి
 పోటి పరీక్షన్ జయాంకములఁ బొందుటకున్
 నూటికి నూరుండెచ్చెడి
 మాటల కలవడుదువా! సమంజస బుద్ధిన్. 3
- క॥ ఆటవిని నీతకై యొక
 గీతేర్పడినట్లు నోటికిన్ వాక్సీమన్
 నీటోయన మితిమీరి
 మాటల కలవడుదువా! సమంజస బుద్ధిన్. 4
- క॥ తేట తెనుఁగు సింగారపు
 మాటల ముడివిప్పి భావపూర్ణాంకమునన్
 జాటువులను నెగఁజిమ్మెడి
 మాటల కలవడుదువా! సమంజస బుద్ధిన్. 5

క. నోరై త్తి జనాబచ్చిన
 పారికిఁ దై లోక్య భోగభాగ్యం బొదవున్
 ధోరక యుండెడి మూగగు
 మోరకు స్థలము నూడ మోమటుఁ ద్రిప్పన్. 6

క. సారాంశంబేమన వా
 గోరణి లేనట్టి పెద దొరగారయినన్
 సూరారజుఁడనిచి వేసిన
 టటున గ్గిండికి దిగుంగదే! మానసమా! 7

క. వెయ్యేల గోచరములగు
 దయ్యములును వదలలేని ధనభాగ్యములం
 దియ్యని మాటలకు గజగి
 నియ్యెడ నిచ్చుటకుచేర్తు రింతి తైలన్. 8

బంగారపు నడక

క॥ నడియీడున సైతంబే
పెడబాటకుఁ బోకదివ్య వీధులలోవా
డదుగిడె నన బలుచక్కని
నడకన్ బ్రతివానికిం గనంబడఁజనుమా! 1

క॥ ఎడతెగని లాలసలక్ష్మి
గడియ గడియ కన్నిచోట్లఁ గాటకము గనం
బడుఁగాన తూకమాడిన
నడకన్ బ్రతివానికిం గనంబడఁ జనుమా! 2

క॥ కడగండ్లకు నెదురీదిన
నడలం దడవడక జయ నినాదముతో నీ
వడుగిడుమా! యెటుదొణకని
నడకన్ బ్రతివానికింగనంబడఁ జనుమా! 3

క॥ చెడఁగొట్టఁ బడక నీవుం
జెడఁగొట్టక గాజయుక్త చేనంతట నీ
వడుగిడుమా! బంగారపు
నడకన నిదియే యనంగనంబడఁ జనుమా! 4

క॥ కడలిం బయనంబగుతరి
పడవనుఁ బ్రతిసారి నే తుపానునకున్ లోఁ
బడవట్లుఁ జూచుచుండెడి
నడకన్ తొకికమునం గనంబడఁ జనుమా! 5

క' కుడియెడమ పక్షములుగనఁ
 బడినకా మధ్యస్థమైన భావమున మాడా
 వుడిఁ జేయక సుస్థిరమగు
 చడకకా చహుయుక్తిచే జన గండరు మచనా! 6

క: కుడియెడమను నెడమచెయ్యనుఁ .
 గుడికింనోడ్చుజిన విధము గుణితముగా నె
 క్కుడి వారికిఁ గుడిభజమగు
 నడకం బ్రతి పక్షికిం గనంబడఁ జనుమా! 7

సేవా ఫలితార్థము

- క॥ చెలువలకై చింపులపే
గులు వలదని సన్నవన్నె క్రొంగ్రొత్తవికో
కలనందఁ జేయుసేవా
ఫలితార్థముఁ దెలిసికొనెదవా! మన్మనమా! 1
- క॥ చలిపులికాలములోఁ గుల
కులఁ గూసెడి బీదవారి కొఱకెండిన పు
డ్కల నందఁజేయుసేవా
ఫలితార్థముఁ దెలిసికొనెదవా! మానసమా! 2
- క॥ జలదములన సురుచిరమగు
ఫలరసమును నడుగలేని పక్షులకై కుం
డలకొలఁది ధారఁబోసిన
ఫలితార్థముఁ దెలిసికొనెదవా! మానసమా! 3
- క॥ కలకాలముఁ బలుగుడిసెలు
గలవారల కొఱకుగడ్డిగాదములై బీ
దలయింటి కొప్పలై చను
ఫలితార్థము నీకుఁ దెలియవలదే! మనసా! 4
- క॥ పలుచని చెట్టై గుంపుగ
నిలఁబడి మేఘముల నిలిపి నియమమునం గా
ల్వలుబాఱఁ జేయుసేవా
ఫలితార్థము నీకుఁ దెలియవలదే! మనసా! 5

క॥ జలదములను మనకై యా
 కలిదప్పియుఁ దీజనానకట్టగు చుం గా
 ల్వలు బాజఁజేయుసేవా
 ఫలితార్థముఁ దెలిసికొనెదవా! ఓమనసా!

కించిదృణముక్తి

క॥ నినుగనిన మహాత్ముండుగు
జనకునికై నీవు సప్తసంతాన సమ
ర్పణ మార్గమూలమున నీ
ఋణమునుఁ జెల్లించుకొనెదవే! మానసమా! 1

క॥ పిననాఁడు మాటలనుఁ గనుఁ
గొనఁ జేసిన తెనుఁగు తల్లికొఱకై నేవా
ధనము నొసంగుచు నీవా
ఋణముక్తి విశేష వైఖరిం గనుఁగొనుమా! 2

క॥ నినుఁజూచి వీఁడు మనవాఁ
డని యనుకొని చేరఁదీయునట్టి గురుమహా
జనులంగని చేమోడ్చుచు
ఋణమును జెల్లించుకొనెదవే! మానసమా! 3

క॥ నినుఁగనిన దేవతనుగని
వినయముఁ జూపెట్టునట్టి విధికై స్త్రీ జా
తిని గౌరవించి కొద్దిగ
ఋణమును జెల్లించుకొనెదవే! మానసమా! 4

క॥ మన మాతృ దేశ సంత
క్షణకై కీర్తి ప్రతిష్ఠకై యండఁకితో
మునుముందుఁ బోయి జన నీ
ఋణముక్తికి దారిఁదీయవే! మానసమా! 5

“వారికి నీవంటి మనసు వలదే! మనసా!”

క॥ ఆరంభ శూరులై గం

భీరాలాపములఁ బూని విరహాకమాఁక

జారిన మగవారగు దొర

గారికి నీవంటి మనసుగలదే! మనసా!

1

క॥ పౌరుషము లేకచచ్చిన

తీరున బిచ్చమునకంచుఁ దిరిగిన వారికొ

నోరై త్తి కజవఁబోయిన

వారికి నీవంటి మనసువలదే! మనసా!

2

క॥ పేరూరున నబలాపరి

వారమునకుఁ జెందినట్టి భార్యపయిననీ

పౌరుషము వెళ్ళగ్రక్కెడి

వారికి నీవంటి మనసు! వలదే! మనసా!

3

క॥ భారత హితకరసుప్రత

పారీజలనై నఁ దుచ్చభావనచే ధి

క్కారముగా లెక్కించెడి

వారికి హృదయంబులేని వగపా! మనసా!

4

క॥ గోరంత తప్పనై నను

నోరంతయు నొచ్చునట్టు నుడువుటకువే

సారక ప్రతిపాదించిన

వారలకు శూన్యహృదయ బాధయె! మనసా!

5

వ॥ నారీకులమునకందిన

వారలకుఁ బురదఁ బూయవలెనని యెంతో
నూరించి బోర్ల వేసిన
వారికి నీవంటి మనసువలదే! మనసా!

6

క॥ నోరె త్తి జవాబిచ్చిన

వారలుగానట్టి బీదవారల నొక పా
లేఱోయనఁ దిట్టిన మగ
వారికి మనసేని యుండవచ్చున! మనసా!

7

కావలదే

- క॥ గలిచినచోఁ బెద్దఃశికము
 గెలువనిచోఁ జిన్నబోయి ఖిన్నుడగుట నా
 వలకేశాకేశీయము
 కలుగవలెన? నీకురిక్త గౌరవమునకున్ 1
- క॥ కలిమిన్ దేహశ్రీలను
 ఒలిపించి దరిద్రులైన వారిని, యుక్తిం
 దలఁగొఁతీగి పంపుటకుఁ గా
 వలెనే! స్వార్థ ప్రపంచ వైభవమునకున్, 2
- క॥ పలుకుఁ బడిం బొడవగు మా
 టలచేఁ గోటలనుగట్టి టక్కరులై బీ
 దల నెత్తిఁగొట్టునది గా
 వలెనే! భాషా ప్రపంచ వైభవమునకున్. 3
- క॥ కులమునఁ బెద్దలమై నం
 దులకుం జిన్నలకు వారితోడగుచున్ బీ
 దలఁ జేరఁదీయునది గా
 వలదే! పరులేలఁ జెప్పవలెనే మనసా! 4
- క॥ జలనిధి పరిమితిలో నొక
 జలకణ మన నీవనఁత సంసారసద
 న్యులలో నొకఁడని యనుకొన
 వలదే! చెవిపిండి చెప్పవలెనే! మనసా! 5

“ మ న సా! ”

క॥ ధనికుల దుర్వృత్తనమునుఁ
గనవా! లోకమున ధనమె ఘనమా! వేశ్యాం
గనచే నార్జింపఁబడిన
ధనము యదార్థ ప్రకార ధనమా! మనమా! 1

క॥ మనసా! నీవేని మనో
ధనమనఁబడు కారణమున తద్వద్దుర్ల
క్షణ మున్నీ లోనంతటఁ
గనఁబడినన్ సత్యమాన! కాదా! మనసా! 2

క॥ మనసా! బహు ధన సంపా
దనమే కర్తవ్యమా! యదార్థ క్రమ సా
ధనమునఁ జిరకాల యశో
ధనమే కావలసినట్టి ధనమగు కాదా! 3

క॥ మన యిరువురికిం గించి
ధన లోపము చిన్నతనమ? తాత్త్విక దృష్టిం
గనలేవా! యీకృత్రిమ
ధనమే యపావ్యమైన ధనమా! మనమా! 4

క॥ ముని సంపదయగు కవితా
ధనమునుఁ గైకొనిన మనస! ధనలోపము నీ
కనుకూల శత్రువై నీ
యనవరత కృషిన్ మహా సహాయ నిధియయ్యెన్. 5

క॥ “ననుమించిన వాడేలే
 డని” యనుకొని శృంగభగంగమైన పిదప నిం
 కను పునరావృత్తికి నో
 మనసా! యడుగిడకుమా! యమాయికపు మతిన్. 6

క॥ కనులకు లుబ్ధగైసర
 ధనికుడు గనబడినయట్లు తద్వృత్తు వీడో
 శనియని పిలువబడుటకు
 జనెదవ! శాశ్వతమ! అష్టసంపదలై నన్. 7

క॥ అనుపమ సుందరనైతిక
 ధనమును జేకొనిన మనస! ద్రివ్యాభావం
 బున జవకోటి మునుగున?
 మనమా! నిర్ధనులమైన మనమా! మనమా! 8

క॥ ధనము మన కతిథియై వ
 చ్చినతోడనే చేతులార నెగవేయుచు దు
 ర్వినియోగ పజుచు మననా!
 ధనమా! తొంగేనిఁ జూడఁ గలచున! మనమా! 9

“మాటలకురిబోసి కొనకుమా! మానసమా!”

క॥ గోటం బోయెడి తప్పనుఁ
 దీఁటన్ గొడ్డండ్లచేతఁ దీర్చిన సరణిం
 బాటించి తగవులాడిన
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! మానసమా! 1

క॥ అటలనై నను మాటనుఁ
 బాటించక తోటియీడు వారలతోఁ బో
 రాటమునకు వెనుదీయని
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! మానసమా! 2

క॥ కూటికి గుడ్డకు నేవో
 పోటీలనుఁ ద్రవ్వి, లేనిపోని తగవులం
 బాటించి గెలచి వచ్చిన
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! మానసమా! 3

క॥ ఏటేట బూటకపు పెడ
 బాటలచే రారవాది పాపగతులకున్
 సూటిగఁ దోడ్కొని పోగల
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! ఓమనసా! 4

క॥ బూటకముల కన్నింటికిఁ
 గూటస్థ ప్రాయమగుచుఁ గోట్లకొలందిన్
 నాటకముల నాడించెడి
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! మానసమా! 5

క॥ నేటునఁ గనఁబడక తెరల
 చాటునఁ బడియుండునట్టి సంసారుల మో
 మోటమిచే మురిపించెడి
 మాటల కురిఁబోసి కొనకుమా! ఓమనసా! 6

క॥ చీటికి మాటి కబద్ధపు
 మాటల కలవడుచు నరక మకరాలయ మీ
 నోటన్ నిధిజేసికొనిన
 మాటల కురిఁబోసి కొనకుమా! మానసమా! 7

క॥ మాటాడ లేకపోయిన
 చాటునఁ బశువత్సులేని సలిపినమాటం
 బాటించక పోయిన పొర
 పాటునఁ జనినట్లుఁ జూతువా! మానసమా! 8

క॥ నోటికిఁ దాళాలొత్తిన
 సాటిన్ మానమునఁ బ్రకృతి జాలమ్ము నిరా
 ఘాటముగా జన సేవం
 బాటించద! యడ్డువడెన! వాగ్దోషమునన్, 9

క॥ అదియిదియని వేసారక
 ముదిమినిఁ దప్పిన తెరుంగు మూర్ఖాలా పా
 స్పదమునకు రాజువోయన
 వదరకుమా! సర్వశుష్క వాదముఖమునన్, 10

వ ద నా మృ త క ల శ ము

క॥ నలునై పుల కష్టసితి
చెలరేగినగాని చితసేయక యెంతో
కిలకిల నచహాస్యవదన
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 1

క॥ జిలిబిలి పలుకులకిదియే
నిలకడనన్ సర్వమాన్య సీతనిధియనం
బలికిన స్మిత హాస్యవదన
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 2

క॥ అలరారునట్టి మాటల
బలిమిం బ్రతిపక్షి నై న భళిరెభళియనం
దలలూపఁ జేయువాఙ్ముఖ
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 3

క॥ సలిల సమానార్ధక ని
ర్మల హృదయాళుండు మానమర్యాదలతోఁ
బలికిన మృదుతర వాఙ్ముఖ
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 4

క॥ పలుకుటకును నేదోయొక
కొలతం దూకమున స్పష్టగోష్ఠికిఁ జెలమన్
జలయన మాటాడిన ముఖ
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 5

క॥ లలితకళలఁదేఁ గలిగిన

కలమునుఁ జేకొనుచు దివ్యవితా సృష్టిన్

నిలిపిన కవిరాజుల ముఖ

కలశములు సుధాసమృద్ధిగాఁ గనుగొనుమా!

చా లు

- క॥ వీలున్న యెడల నందఱి
మేలుకొఱకుఁ జెమట వడుపు మిత్తుడవని నీ
శీలముఁ గొనియాడఁ బడిన
జాలద! చిరకాలకీర్తి చాలద! మనసా! 1
- క॥ కాల క్రమమునకుంబ్రతి
కూలముగా నడుతువేల! కొండఱిచేనో
వేలె త్తి జూపఁబడెదవ?
చాలద! యపకీర్తి నీకుఁ జాలద! మనసా! 2
- క॥ కాల పరంపరలకునను
కూలముగా నడుచునట్టి గుణములకై న
చీలుడఁవని పొగడఁ బడినఁ
జాలద! బహుమానధనము చాలద! మనసా! 3
- క॥ మాలా మాలకే యెయ్యది
చీలిక లేకుండఁ జేయఁ జేదోడగునిన్
సేలుసెబాసని మెచ్చినఁ
జాలద! కీర్తి ప్రతిష్ఠ చాలద! మనసా! 4
- క॥ హాలా హాలనామ విష
జ్వాలలచే బాధపడిన సాంబశివున కుం
జాలిన శ్రీరామజపము
చాలునదో కల్పవృక్ష సమమో! మనసా! 5

క॥ కాలోచిత సేవావ్రత
 లాలసులన్ వేల్చుజూపి తాకికభాషా
 మూలమునఁ దిట్టకుండినఁ
 జాలద! ఉత్సాహ పజుచు జాలని యెడలన్, 6

క॥ పాపాలనుఁ జేసిన నీ
 పాపమునకు “అంతరాత్మభాగీరథ” లో
 పాపక్షౌలక పశ్చా
 త్తాప స్నానంబు చాలదా! మానసమా! 7

క॥ ఉపకారికిఁ గించిత్ప్ర
 త్యుపకారముఁ జేయలేక యుండినచో నీ
 వపకారముఁ జేయని యొక
 యుపకారముఁ జేసినన్ మహిమా పకృతియగున్ 8

క॥ తీరికలో ఘోర దురా
 చారవిచార ప్రహేళా సన్నాహము నిన్
 రౌరవ రంగాంతర సం
 చారముఁ జేయించరాను చాలద! మనసా! 9

“కొ స రు ప ద్ధి య ము లు (సంకీర్ణము)”

క॥ పరసారస్వత యా త్రాం
తరమున నీ తేటతెనుగు తల్లియునెంతో
మురిసెడి చక్కని దరగల
సరకును దిగుమతిగఁ జేయఁ జనుమా! మనసా! 1

క॥ కరవాలముఁ జేతంగొని
దురద కొఱకు గోకుకొనుటఁ దోచినరీతిం
బొరపాటునకురు గురుజన
పరిహాసముఁ జేయఁబోవ వలదో! మనసా! 2

క॥ దురిత విచారక్రమమీ
వఱకుఁ దుఘానోయనంగ వచ్చినచో నీ
స్థిరశాంత మనోనాకం
దరుమఁ గలవుగాన జాగ్రతంగను మనసా! 3

క॥ కొరగాని విచారపరం
పరలకు నాహ్వన మిచ్చి ప్రశ్నోత్తర సం
కరమన నునుకనుదంచిన
సరణి నొకతమామఁ జూపఁ జనెదవ! మనసా! 4

క॥ పొరపాటున జరిగినయొక
పొరపాటున కెంతోయేదో మునిగె ననుచుదొం
దరబాటున నీవారినిఁ
గఱచిన చందానఁ దగువుకై వెడలెదవా! 5

క॥ జరుగం బడునదితప్పక
 జరుగును గాఁబట్టివ్వర సంతాప సరో
 నరమున మునుకలువేసిన
 సరణి బెరికి వానివోలె జనెదవ! మనసా! 6

క॥ ప్రతిమాటకుఁ దివ్యసుభా
 షితమని, నిష్ఫలితముగ వదించుట కంటె
 హితుల మగుచు మనమే స
 మ్మత మనమునఁ జెప్పకొనెదమా! మానసమా! 7

క॥ నీవట చంచలమతివట
 కావున భయపడుదుగాని కలకాలమునే
 నీపాడను గాన శుభ
 స్థానరమై యుందు వంచుఁ దలతును! మనసా! 8

క॥ మనసా! నాలోన నినుం
 గనలేక పరాయిలోట గనుచాటను నీ
 గుణదోష విమర్శాద
 ర్శనమున నిను జూడ నాకు శక్యబుద్ధ్యే. 9

క॥ గొప్ప తెలివిదేట పఱచి
 తప్పన్నేఁ జేయననెడి దాంభికునకు నో
 చెప్పయన నదియె మొదటి
 తప్పై తప్పున్నగై ప్రథమమున నిలచె. 10

క॥ పొరపాటున నైనన్నే
మరవననెడివాడు మందమతియన స్వీయ
స్మరణ పరిమితినిఁ బాపము
మరచెను తానె స్వయం ప్రమాదమిదమనకా. 11

క॥ పేరాసకుఁ బెత్తనమును
గోరినచో రాదుకాని గోరకయున్నన్
ధీరోదాత్త మహాత్మునిఁ
జేరుఁ బ్రపంచ ప్రసిద్ధ చిత్రమిదియనకా. 12

క॥ గురుజన వాక్యములకు నీ
శిరము నిజముగా సజీవ సింహాసనమై
నరలినచో వలదనినను
సిరియుకా సంపదయు నిన్ను జేరిద! మనసా! 13

—: స మా స్త ము. : పూర్వ

స వ రణ

పుట. 1. పద్యము 2. పంక్తి 3. లో 'పిలిచిన' అను
దానికి బదులుగా "నిలిపిన" అని సవరించుకొనవలెను.

పుట 2. పద్యము 2. పంక్తి 3. లో "కనుమానము"
అనుదానికి బదులుగా "కనుమానమ?" అని దిద్దుకొనవలెను

మంత్రి పురములోని రచనకూయకులు.

1. శ్రీ గోవిందాచార్యులుగారు, ఉ. పా. ప్రధానోపాధ్యాయులు
2. శ్రీ జమీలుద్దీన్ అహమ్మద్ గారు, తహసీలుదారు
3. శ్రీ కె.వి. జనార్దనరావుగారు, డాక్టరు
4. శ్రీ ఎం. రాజేశ్వరురావుగారు, వకీలు
5. శ్రీ పురుషోత్తమురావుగారు, P. W. D. శాఖవారు
6. శ్రీ నారాయణ రెడ్డిగారు
7. శ్రీ రాజలింగముగారు, P. W. D. శాఖవారు
8. శ్రీ వెంకటరాజన్న అవధానిగారు, వకీలు
9. శ్రీ వెంకటరావుగారు, పేషెంట్ గారు
10. శ్రీ దొంతుల రాజలింగంగారు శాఖు
11. శ్రీ యస్. చంద్రయ్యగారు, సుత్తేదారు
12. శ్రీ లోకేశ్వారి పెద్దరామన్నగారు
13. శ్రీ లోకేశ్వారి చిన్నరామన్నగారు
14. శ్రీ విఠలరావుగారు, వడ్డోల్ కర్
15. శ్రీ అయిత పాచిరెడ్డిగారు (దామరపంట)

Copies

Can be had from

S. R. Acharya,

Teacher, High School

MANTHANY.

Dist—Karimnagar.

